

## Arrest

nr. 176 189 van 12 oktober 2016  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 oktober 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlag 13septies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BEURDEN, die loco advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 4 oktober 2016 de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissingen worden verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht. Het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering is de thans bestreden beslissing.

## 2. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/57, § 1, laatste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

*“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.*

Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bedoelde vordering. De vordering is immers gericht tegen een verwijderingsmaatregel die gepaard gaat met een vasthoudingstitel, en waarvan de tenuitvoerlegging bijgevolg vanaf het begin imminent was. In deze situatie gelden de beroepstermijnen zoals bepaald in artikel 39/57, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet die ingaan met de kennisgeving van de beslissing waartegen ze is gericht.

De bestreden beslissing werd verzoeker ter kennis gebracht op 4 oktober 2016. De in artikel 39/57, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet bedoelde beroepstermijn van 10/5 dagen ging bijgevolg in op 5 oktober 2016. In casu dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker reeds een bevel kreeg om het grondgebied te verlaten op 10 november 2014 en op 23 april 2016, derwijze dat wat de thans bestreden verwijderingsmaatregel betreft de verkorte beroepstermijn van vijf dagen gold. Deze eerdere bevelen dateren van na de negatieve afsluiting van de aanvraag gezinshereniging die verzoeker in het verleden indiende. Verzoeker houdt onterecht voor dat hij enkel reeds bevelen om het grondgebied te verlaten kreeg die dateren van voor voormelde aanvraag gezinshereniging. Het gegeven dat geen eerdere poging tot gedwongen verwijdering werd gedaan en verzoeker pas op 10 oktober 2016 op de hoogte werd gebracht van een vlucht die is gepland op 12 oktober 2016, doet verder aan voorgaande vaststelling dat in casu de beroepstermijn vijf dagen bedroeg ook geen afbreuk. De Raad dient vast te stellen dat de op 11 oktober 2016 ingestelde vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid buiten de termijn bepaald in artikel 39/57, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet is ingediend. Door erop te wijzen dat hij eerder op minnelijke wijze heeft getracht een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verkrijgen, wordt enige overmacht verder niet aangetoond. Overmacht kan immers enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, R.W., 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Verzoeker brengt noch in zijn verzoekschrift noch ter terechtzitting elementen aan ter weerlegging van voormelde vaststelling of die aantonen dat de laattijdigheid van de vordering te wijten is aan overmacht.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk ratione temporis.

## 3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend zestien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. FRANSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. FRANSEN

I. CORNELIS